

AIRPORT

REVIEW

9/2002 Wrzesień/September ISSN 1509-9733

GDAŃSK-TRÓJMIASTO AIRPORT

XXVII Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni

*The 27-th Movie Festival
in Gdynia*

**NAGRODA RADY
EUROPY DLA GDYNI**

*European Counsel Rewards
City of Gdynia*

wz. ten egzemplarz - take your copy

Większość podróżujących do Szwecji to biznesmeni, nic nie stoi jednak na przeszkodzie, aby i zwykli turyści się tam wybrali. Mogą bowiem odwiedzać miasta i regiony niezwykle ciekawe. Dzisiaj zapraszamy do Kalmaru i na wyspę Öland.

Kalmar to niewielkie miasto leżące nad Bałtykiem, stolica prowincji Blekinge. Kiedyś była to trzecie co do wielkości miasto szwedzkie, ale historia nie obeszła się z nim zbyt łaskawie. Obecnie liczy ok. 60 tys. mieszkańców. To tutaj w 1397 r. podpisano Unię Kalmarską, która na prawie 130 lat połączyła pod jednym berłem w jeden wspólny organizm Szwecję, Danię i Norwegię.

W mieście nie ma zbyt wiele zabytków historycznych, ale i tych kilka, jakie są, może budzić zainteresowanie każdego turysty. Przede wszystkim potężny zamek liczący prawie 800 lat. Swój obecny wygląd uzyskał w XVII wieku, za czasów dynastii Wazów. Przez następne 200 lat pełnił ważną funkcję w systemie obronnym kraju. Na jednej ze ścian przylegających do głównego dziedzińca znajduje się niewielka płaskorzeźba przedstawiająca zdraycę, który w czasie wojny szwedzko-duńskiej w 1611 r. otworzył bramy zamku i wpuścił Duńczyków do środka. Według starej tradycji, każda osoba odwiedzająca zamek powinna splunąć z pogardą na wizerunek zdraycy.

Zaraz potem możemy pójść na starówkę. Jej historia sięga średniowiecza, ale do dzisiejszych czasów zachowały się tylko zabudowania z XVIII wieku. Są to niewielkie drewniane domki rybackie, które przypominają raczej małą wioskę, niż to, co zwykle się nazywa starówką. Jej zwiedzanie zabiera średnio 15 minut.

Między zamkiem a starówką znajduje się stary cmentarz z nagrobkami pochodzącymi z XVIII–XIX wieku. Jest tam też kilka oryginalnych kaplic. Centralnym punktem cmentarza jest kamień pamiątkowy, który położono tu w 1997 r. Napis, jaki się na nim znajduje, upamiętnia 600-lecie Unii Kalmarskiej.

W samym Kalmarze polecić jeszcze można Muzeum Morskie, a w nim ok. 5000 różnych obiektów (modele statków, instrumenty nawigacyjne, wyroby marynarskie), a także tropikalne muzeum wolno latających motyli z całego świata. Natomiast centralnym miejscem współczesnego, nowego Kalmaru jest piękna barokowa (w stylu włoskim) katedra zbudowana w XVII w. przez Tessina Starszego. Jest to, jak mówią Szwedzi, jedyna katedra w Szwecji bez własnego biskupa.

Drugiego dnia pobytu w regionie kalmarskim proponuję wycieczkę w okolice miasta.

Zwiedzając Szwecję

Visiting Sweden

Zamek w Kalmarze

Wśród atrakcji regionu wymienić należy zwłaszcza tzw. glasrikt – królestwo szkła. „Królestwo” składa się z kilkudziesięciu hut produkujących piękne wyroby szklane, głównie dla turystów. W miasteczku Vimmerby, ok. 60 km od Kalmaru, znajduje się Park Rozrywki dla dzieci im. Astrid Lindgren, znanej szwedzkiej pisarki, twórczyni postaci Pippi Langstrump. Dla osób, które lubią czynny wypoczynek, polecam m.in. pola golfowe, wynajem łodzi, klub dla pletwonurków, tor gokartowy, jazdę konną, tenis, krykieta i windsurfing.

Wszystkim polskim turystom polecam wycieczkę na wyspę Öland. To druga co do wielkości wyspa Szwecji. Liczy 1345 km², ma 24 tys. mieszkańców, 140 km długości i 16 km szerokości w najszerszym miejscu. Na wyspę prowadzi Ölandsbron – słynny most, mający ponad 6 km długości. Na wyspie zobaczymy m.in. 400 wiatraków, 35 zabytkowych kościołów i 16 starych grodzisk, z których najstarsze ma już 1700 lat! Nie sposób wymienić tu wszystkie atrakcje i zabytki, jakie czekają na turystów na wyspie, lista ta zawierałaby bowiem kilkaset pozycji! Na pewno należy jednak wymienić Solliden

– letnią rezydencję rodziny królewskiej, zamek w Borgholm zbudowany w XVI w. przez Jana III Wazę – ojca naszego króla Zygmunta III, cmentarzysko w Gettlinge z epoki żelaza, gdzie zobaczyć można m.in. miejsca pochówku wyznaczone przez kilkadziesiąt pionowo ustawionych kamieni tworzących kształt łodzi, poza tym grodzisko w Ekertorp z epoki żelaza, a później średniowiecza – świetna rekonstrukcja dokonana na podstawie znalezisk archeologicznych. Na pewno zwiedzających wyspę zainteresuje też mur Karola X Gustawa (to ten od „Potopu”), ciągnący się poprzez wyspy na długości kilku kilometrów, „Wysoki Jan” – najwyższa w Szwecji latarnia morska, licząca 42 m, zbudowana w 1785 r., no i oczywiście „alvaret”, czyli niespotykany nigdzie w Europie obszar roślinny o pow. ok. 300 km² będący mieszaniną różnych gatunków roślinności stepowej, wrzosowisk, łąk, krzewów i niskich, skarłowaciałych drzew – krajobraz tego rodzaju występuje tylko w południowej części wyspy i swą soczystą zielenią pięknie kontrastuje z niebieskim niebem i lazurowym morzem.

WOJCIECH ŁYGAS